

skal jeg bemærke, at Remontekommissionen i Finansaaret 1910—11 kun har købt 100 Remonter efter samtlige Krigsministeriets 10 Hingste; der blev ganske vist i alt købt 128, men kun de 100 var faldne efter Krigsministeriets Hingste, de 28 efter private Hingste. I Finansaaret 1911—12 er der købt 76 Remonter, hvoraf kun de 64 er faldne efter Krigsministeriets Hingste, de øvrige 12 efter private. Det forekommer mig ret indlysende — jeg tror ogsaa, alle vil give mig Ret deri — at det at have 10 kostbare Hingste staaende for kun at producere det ene Aar 100 brugelige Dyr og Aaret efter 64, er ganske uforsvarligt. Det er jo ikke mere, end der kunde præsteres af en eller højst to Hingste. Forholdet aabenbarer sig ogsaa som ganske uforsvarligt paa en anden Maade. Det viser sig nemlig, at adskillige af Krigsministeriets Fuldblodshingste ikke har kunnet præstere et eneste brugbart Dyr. I 1910—11 blev der saaledes ikke købt en eneste Remonte efter den engelske Fuldblodshingst „Vendale“, som var 11 Aar gammel og havde kostet 800 Pd. Sterling eller over 14,000 Kr. i Indkøb. Der var heller ingen købt efter den franske Fuldblodshingst „Yildiz Kiosk“, som var 10 Aar gammel. Man ser ogsaa, at der i Finansaaret 1911—12 ingen er købt efter „Vendale“, ingen efter den tyske „Carolinger“, og kun 1 efter „Yildiz Kiosk“. Dette synes tydeligt nok at vise, at denne Avl er ganske forfæjlet. Som Sagen nu foreligger, forekommer det mig indlysende, at vi maa have dette Remontedepot i Kolding nedlagt. Selve Depotet forvolder en aarlig Udgift af 30—40,000 Kr., Underholdet til alle Krigsministeriets Hingste koster lavt regnet 5—6,000 Kr., og dertil kommer Renterne af de mange Tusinde Kroner, disse kostbare Hingste har kostet i Indkøb. Der er derfor ingen Tvivl om, at Statens direkte Tab ved det nuværende Remontesystem er mindst 50,000 Kr. aarlig, og naar Sagen ligger saa klart belyst, som den nu gør, kan hverken Ministeren eller Tinget forsvarer at fortsætte ad den Vej. Jeg har ikke tidligere rettet en eneste Bebrejdelse mod den nuværende højtærede Forsvarsminister; han har modtaget denne Arv fra sine Forgængere. Men som Sagen nu foreligger, mener jeg, den højt-

ærede Minister maa være villig til at indrømme, at vi maa indpaa en anden Vej.

Den anden Grund, Ministeren anførte til Forsvar for at bevare Remontedepotet i Kolding, er denne, at disse unge Heste mellem 3 og 4 Aar skal trænes. Jeg tror ikke, en saadan Paastand har meget paa sig. Den kan tage sig godt ud, men i Virkeligheden betyder den intet. Forholdet er nemlig det, det siger for Resten sig selv, at disse ca. 100 Heste, der staa opstaldede paa Depotet i Kolding, ikke kan faa mere Træning end lige den allernødvendigste Hesterørelse, og man kan være ganske sikker paa, at de Heste, der købes i 4, 5 og 6 Aars Alderen, er ganske anderledes træned, og træned ved nyttigt Arbejde; det har dog noget at sige.

Den tredje Paastand, der anføres, og som ogsaa er fremsat af den højtærede Minister, er den, at det er nødvendigt at købe disse Heste allerede i 3 Aars Alderen, da de ellers bliver solgte og muligvis gaar til Udlandet. Denne Paastand har jeg hørt flere Gange, og jeg har hørt den hævdet stærkere end i Dag, men det er nu tilstrækkelig godt gjort, at den ikke har noget paa sig, idet det har vist sig, at det Produkt, der fremkommer, ikke er nogen Handelsvare. Vi kan derfor ganske roligt se bort fra denne Paastand; disse Heste skal i det mindste som Helhed nok faa Lov til at blive staaende. Selv om ogsaa enkelte skulde blive solgte til Udlandet, betyder det ikke noget, da vi kan købe mindst lige saa gode Heste i Udlandet til en Pris, der er 278 Kr. mindre end den, disse Remonter staa Staten i, naar de i 4 Aars Alderen forlader Depotet.

Man vil altsaa se, at der er ikke en eneste virkelig Grund, der taler til Gunst for Bevarelse af dette Depot, og jeg haaber, den højtærede Minister snart vil komme til den Erkendelse, at det bør ophæves. Den højtærede Minister sagde ikke, hvorvidt han kunde tage imod Underændringsforslaget, dersom det blev taget, og jeg vil derfor udtale Haabet om, at den højtærede Forsvarsminister vil tage imod det, hvis det lykkes at faa det vedtaget. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at det er ikke alene det Parti, jeg tilhører, og ikke alene Socialdemokratiet, men der er mange i denne Sal uden-